

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Qui curam ægrorum habuisse legantur, vel neglexisse?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Quando morietur, & peribit nomen eius? Et si ingrediebatur, ut videret (si veniret, ut visitaret, ait S. Hieronymus) vana loquebatur, mentiens, quasi salus mea illi in votis esset, cor eius congregavit iniquitatem sibi: egrediebatur foras, & loquebatur in idipsum. Quid quòd apertè, & in faciem infirmi, quidam non erubescunt impatientias suas expuere? Et quàm diu, inquirunt, agrotabis? quàm longinquus denique erit morbus iste? vel convalesce, vel morere. Quoties tibi vigilandum? quoties noctu surgendum? quanta in medicos, quanta in medicinas impendenda? Tota domus tecum occupatur. Et quando tandem hac nos molestia liberabis? quando è lecto surges? Et audiuntur, in nosocomijs, ipsi Præfecti ægrotantium,

Plaut. Rud. 2. qui dicant: Quando locum alij dabis? Pulmonem edepol nimis velim vomitum vomas: Item quæ, in anginam ego nunc me velim verti, ut venefica illi Fauces prehendam, & enecem. Ita cogitant, ita loquuntur non pauci, immemores condicionis suæ. Si enim & se senio, aut ægritudine aliquando alijs fore odiosos cogitarent, parcius vtrique eiuscemodi cauillas seminarent; neque Lazarum, ante fores, jacentem destituerent, aut canibus curandum linctuque fouendum relinquerent. Alcè in cælum ascendens vox est, si æger clamat: Domine, hominem non habeo. Totos dies, totas noctes in febris jaceo, æstus, sitio, deficio: non est, qui me visit; non est, qui me, in lecto, vertat; non est, qui mihi, de mensa sua, micam tribuat; aut mittat, quod vel canibus è patina offert elambendum. Talibus non dicet Christus: Infirmus eram, & visitastis me; sed: Discedite a me maledicti in ignem aeternum, qui paratus est diabolo & Angelis eius; esuriui enim, & non dedistis mihi manducare: sitiui, & non dedistis mihi potum: hospes eram, & non collegistis me: nudus, & non operuistis me: infirmus & in carcere, & non visitastis me.

III.

Alijs ergo morbi aliorum sunt salutare, quando in charitatis ac patientiæ illis sunt occasionem. Sic Ioas Israëlitarum rex Eliséum Prophetam ægrotum visitavit. Sic ille vel ex regio genere, vel quòd regiam dignitatem gerebat, dictus *Regulus*, cuius filius infirmabatur, filij causa; & Centurio, serui causa; ille per se, iste per alios, nempe per *seniores Iudaorum* (ut Lucam cum S. Augustin. Matthæo conciliat S. Augustinus) Christum adiuit, illum ergo filij,

Plaut. Rud. 2.
6. v. 25.
Idem Most.
1. 3. v. 11.

Luc. 16, 20.

Matth. 25, 36.

Ioan. 4. 46.
Matth. 8. 5.

S. Augustin.
lib. 2, cap. 20.

filij, hunc serui morbus, ad prouocandam illis sanitatem excitauit. Qualis charitas etiam fuit eorum, qui ad Christum venerunt ferentes paralyticum, qui à quatuor portabatur. Et cum non possent offerre eum illi, pra turba, nudauerunt tectum, ubi erat: & pateficientes submiserunt grabatum, in quo paralyticus jacebat. Magnus labor, magna fides, magna charitas. Sed supra hos omnes eminet Samaritanus, cuius misericordia in ruborem dedit, non Leuitam solum ac Sacerdotem illum Iudaicum, sed multos etiam Christianos Clericos & Religiosos, qui violenta dissimulatione multos praetereunt, quibus opem ferre oporteret, aut suppeditare consolationem. Inciderat homo, in latrones, qui etiam despoliauerunt eum: &, plagis impositis, abierunt, seminiuo relicto. Accidit autem, ut sacerdos quidam descenderet, eadem via: & , viso illo, praeteriuit. Similiter & Leuita, cum esset secus locum, & videret eum, pertransijt. Samaritanus autem quidam iter faciens, venit secus eum: & videns eum misericordia motus est. Et appropians alligauit vulnera eius, infundens oleum & vinum: & imponens illum in iumentum suum, duxit in stabulum, & curam eius egit. Et altera die, protulit duos denarios, & dedit stabulario, & ait: Curam illius habe, & quodcumque supererogaueris, ego, cum rediero, reddam tibi. Pudendum est, multos Samaritanos, multos Ethnicos & Barbaros saepe magis tangi miseratione sauciorum, quam Christianos. O quoties, finito proelio, fugatoque hoste, semiuiui milites sparsim in sanguine suo, atque inter truncata cadauera jacentes, opem auxiliumque postulant; sed praetereuntur ab illis, qui praeda inhiant, & nihili faciunt lucrum animarum, aut meritum charitatis! quasi officium militis esset, spolia legere, negligere charitatem.

Non sic Deipara, magna illa misericordiae Mater, quae, ubi intellexit, Elisabeth cognatam suam vterum gestare, exurgens abiit in montana cum festinatione, in ciuitatem Iuda: & intrauit in domum Zachariae, & salutauit Elisabeth. In quae verba D. Ambrosius ait: Discite & vos sancta mulieres sedulitatem, quam pregnantibus debeat exhibere cognatis. Et faciunt feminae honestiores, quae multis solent vel vicinis, vel cognatis, vel familiaritate junctis partu laborantibus, aut graui morbo periclitantibus sup-

de consensu
Euang.
Marc. 2. 4.

Luc. 10. 33.

IV.

Luc. 1. 33.

S. Ambrosii
lib. 2. in
Lucam.